

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

Łódź, dnia 29 lipca 2024 r.

Poz. 5958

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PNIK-I.4131.552.2024 WOJEWODY ŁÓDZKIEGO

z dnia 23 lipca 2024 r.

Rada Miejska w Tuszynie

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2023 r. poz. 977, 1506, 1597, 1688, 1890, 2029 i 2739)

stwierdzam nieważność:

uchwały Nr III/23/2024 Rady Miejskiej w Tuszynie z dnia 18 czerwca 2024 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Tuszyn obejmującej teren działki nr ewid. 355 w Szczukwinie, w części dotyczącej:

- § 5 ust. 1 pkt 4 uchwały,
- § 8 pkt 2 uchwały,
- § 11 pkt 7 uchwały oraz

w zakresie oznaczenia obowiązującego na rysunku planu (załączniku nr 1 do uchwały) – „granica projektowanego obszaru i terenu górniczego”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 18 czerwca 2024 r. Rada Miejska w Tuszynie podjęła przedmiotową uchwałę, a o prowadzonym postępowaniu organ gminy został powiadomiony zawiadomieniem o wszczęciu postępowania z 11 lipca 2024 r., znak: PNIK-I.4131.552.2024.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie, Burmistrz Miasta Tuszyna złożył wyjaśnienia, w których podzielił zastrzeżenia organu nadzoru i wniósł o stwierdzenie nieważności ww. uchwały w części. W pozostałym zakresie złożonych wyjaśnień, organ nadzoru uwzględnił argumentację burmistrza.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – w skrócie upzp, podstawą do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub części jest istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. Pojęcie „zasad sporządzania planu miejscowego” należy wiązać z samym opracowaniem aktu planistycznego, a więc z merytoryczną zawartością tego aktu (część tekstowa, graficzna, załączniki). Z kolei „tryb uchwalania planu” określony w art. 17 ww. ustawy, odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów oraz organów i instytucji opiniująco - uzgadniających, w procesie planowania przestrzennego. Do kategorii „istotnych naruszeń prawa” należy zaliczyć naruszenia znaczące, wpływające na treść uchwały, dotyczące meritum sprawy. Chodzi tu zatem o takie naruszenia prawa, które prowadzą do skutków nieakceptowalnych w demokratycznym państwie prawa. Jednocześnie należy podkreślić, że naruszenia nieistotne to naruszenia drobne, mało znaczące, niedotyczące istoty zagadnienia. Za nieistotne

naruszenie należy uznać takie, które jest mniej doniosłe w porównaniu z innymi przypadkami wadliwości, jak nieścisłość prawna czy też błąd, który nie ma wpływu na ustalenia aktu planistycznego. W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że istotne naruszenia prawa to uchybienia prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Do takich zalicza się między innymi naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego, a także przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał, powodujące pozostawanie uchwały w sprzeczności z określonym przepisem prawnym.

Organ nadzoru zobowiązany jest do badania zgodności uchwały ze stanem prawnym obowiązującym w dacie jej uchwalenia i w przypadku naruszenia prawa, do podjęcia czynności stosownych do posiadanych kompetencji w tym zakresie. W analizowanej sprawie organy gminy działały na podstawie przepisów przejściowych określonych w art. 67 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1688). Z ustaleń dokonanych przez organ nadzoru wynika, że przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego.

Treść art. 15 ust. 1 upzp ustanawia, że wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, między innymi zgodnie z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Z kolei art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633 z późn. zm.) stanowi, że obszarem górniczym jest przestrzeń, w granicach której przedsiębiorca jest uprawniony do wydobywania kopaliny (...) oraz prowadzenia robót niezbędnych do wykonywania koncesji, a terenem górniczym jest przestrzeń objęta przewidywanymi szkodliwymi wpływami robót górniczych zakładu górniczego (art. 6 ust. 1 pkt 15 ww. ustawy). Tak więc działalność w zakresie m.in. poszukiwania lub rozpoznawania złóż kopaliny i ich wydobywania, może być wykonywana po uzyskaniu koncesji, którą wydaje właściwy organ, na podstawie art. 22 ww. ustawy. W koncesji natomiast, zgodnie z art. 32 tejże ustawy, wyznacza się dopiero granice obszaru i terenu górniczego. A zatem plan miejscowy nie może przesądzać o granicach projektowanego obszaru i terenu górniczego, bez uprzedniego uzyskania właściwej koncesji, jak ma to miejsce w analizowanej sprawie. Nie wiadomo bowiem jakie te granice będą w rzeczywistości. Z dokumentacji prac planistycznych nie wynika, że obszar objęty planem miejscowym objęty jest jednocześnie koncesją, w której ustanowiono obszar i teren górniczy. Także Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Kielcach, na etapie uzgadniania projektu przedmiotowego planu, nie potwierdził tego faktu, decydując o umorzeniu postępowania, z uwagi na brak wyznaczonych terenów górniczych.

W wyjaśnieniach złożonych w wyniku wszczętego postępowania nadzorczego, Burmistrz Miasta Tuszyna stwierdził, że zasięg granicy projektowanego obszaru i terenu górniczego, wskazano na rysunku planu jako oznaczenie obowiązujące niepotrzebnie, w wyniku błędu.

Podkreślenia wymaga również, że plan miejscowy stanowi akt prawa miejscowego, dlatego też jego ustalenia powinny być czytelne, jednoznaczne, nie budzące wątpliwości interpretacyjnych na dalszych etapach realizacji.

Z tych też względów, z uwagi na istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego w wyżej wymienionej części, stało się konieczne i należało orzec, jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może zostać zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (90-434 Łódź, ul. Piotrkowska 135) za pośrednictwem Wojewody Łódzkiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia. Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach.

Wojewoda Łódzki

Dorota Ryl

Do wiadomości:

Burmistrz Miasta Tuszyna